

उदीचीं भुवनेधेन मध्ययोगेन चोत्तयेत् ।
चतुरस्रां शिलां गृह्य दृष्ट्वा वा सुशोभनाम् ॥
चतुर्दिक्षु निवेष्ट्या च चतुर्दिक्षु कारयेत् ।
एवं कृत्वा स्रजचिह्नं ब्राह्मणास्तत्र भोजयेत् ।
वेद्यवान् पायसेनाग्रान् दादृशैव समाहितः ॥”
अथ प्रकीर्णरथम् । मात्स्ये ।

“गृह्यारम्भेति कथ्यते; स्वाभ्यङ्गे यत्र जायते ।
प्रक्षालनपत्रयेत्तत्र प्रासादे भवनेऽथवा ।
स्रजं भयदं यस्मादस्रजं भयनाशनम् ॥”
हयग्रीवे ।

“आदिशेद्वास्तुनः श्रव्यं गृह्योऽङ्गविकारतः ।
प्रक्षालनं दृश्यते वापि यस्य वा श्रूयते ध्वनिः ।
कीर्त्तयेत्तस्य वै नाम श्रव्यं तस्य विनिर्दिष्टम् ॥”
अथ वास्तुमण्डलम् । मात्स्ये ।

“पञ्चगव्यधिक्षालनेः परीक्षित्वावसेचयेत् ।
एकाग्रोत्तिपदं कुर्व्याद्विखाभिः कनकेन तु ॥
पञ्चालेधेन चालित्य स्रजं बालीय सन्ततः ।
दृष्ट्वा पूर्वायता रेखा दृष्ट्वा चैवोत्तरायताः ॥
सर्ववास्तुविभागेषु विज्ञेया नवका रथ ।
एकाग्रोत्तिपदं कृत्वा वास्तुवत् सर्ववास्तुषु ॥
पदस्थानं पूजयेद्देवान् चिन्तयत् पञ्चदशैव च ।
द्वाविंशद्वास्तुतः पूज्याः पूज्याश्चान्ते त्रयोदश ॥
नामतस्तान् प्रवक्ष्यामि स्थानानि च निबोध मे ।

ईशकोट्यादिषु सुरान् पूजयेच्च विधानतः ॥
शिखौ चैवाथ पर्जन्यौ जयन्तः कुलिशायुधः ।
सूर्यः सखी भृशश्चैव आकाशो वायुरेव च ॥
पूषा च वितथश्चैव गृह्यस्तथामातुभौ ।
गन्धर्वो भृङ्गराजश्च नृगाः पितृगणस्तथा ॥
दौवारिकोऽथ सुग्रीवः पुष्यदन्तो जलाधिपः ।
असुरः शोषपापौ च रोगोऽहिर्मन्त्रश्च एव च ॥
भस्माटः सोमसूर्यौ च अदितिश्च दितस्तथा ।
बह्मिर्वाजिर्दत्ते तु तदन्तश्च सुरान् श्रेष्ठ ॥
ईशानादिस्तुक्कोटौ संस्थितान् पूजयेद्बुधः ।
आपश्चैवाथ सावित्री जयो रुद्रस्तथैव च ॥
मध्ये नवपदो ब्रह्मा तस्याष्टौ च समीपगाः ।
सर्वानेकोत्तरान् विद्यात् पूर्वादीनामतः श्रेष्ठ ॥
अयंमा सविता चैव विवखान् विबुधाधिपः ।
मित्रोऽथ राजयज्मा च तथा पृथ्वीधरः ॥

क्रमात् ॥

अष्टमचापवत्सश्च परितो ब्रह्मणः स्मृताः ।
अयंमा च विवखाश्च मित्रः पृथ्वीधरस्तथा ॥
ब्रह्मणः परितो दिक्षु विपदास्तु सन्ततः ।
आपश्चैवापवत्सश्च पर्जन्योऽहिर्दितस्तथा ॥
पदिकानाञ्च वर्गोऽयमेव कोटिध्वजस्तथा ।
तन्मध्ये तु बह्मिर्वाजिर्दत्तेऽहिपदास्तु सन्ततः ॥
अयंमा च विवखाश्च मित्रः पृथ्वीधरस्तथा ।
ब्रह्मणः परितो दिक्षु विपदास्तु सन्ततः ॥
वैश्वानरादीन् वक्ष्यामि रज्जूरूपे पृथक् पृथक् ।
वायुं वावतथा रोगान् पितृभ्यः शिखिनलया ॥
सुखादुभयं तथा शोभाक्षितयं यावदेव तु ।
सुग्रीवादितिं वायुं भृङ्गान् पर्जन्यमेव च ॥

एते वंशाः समाख्याताः कचिद्रज्ज्वर एव तु ।
एतेषां यस्तु सन्ध्यातः पदमध्यं समं तथा ॥
समं चेतत् समाख्यातं विश्रुत् कोणगच्छ यत् ।
स्तम्भान्वासेषु वर्णानि तुलाविधियु सन्ध्या ॥
कीर्त्तितुस्तुष्टोपधानादि वर्णयेद्यज्ञतो नरः ।
सन्ध्या वास्तुनिर्दिष्टः पितृवंशोत्तरायतः ॥
नृहन्त्यभिः समाविष्टो मुखे चापः समास्थितः ।
पृथ्वीधरोऽयंमा चैव स्तनयोस्तानवधितौ ॥
वक्षःस्थले त्वापवत्सः पूजनीयः सदा बुधेः ।
नेत्रयोर्द्विपार्जन्यौ श्रोत्रे दितिजयन्तौ ॥
सर्पेन्द्रा वंशसंस्थौ तु पूजनीयौ प्रयत्नतः ।
सूर्यः सोमादयस्तद्वाङ्गोः पञ्च च पञ्च च ॥
रुद्रश्च राजयज्मा च वामदक्षं समाश्रितौ ॥
सावित्रः सविता तदहस्तं दक्षिणमाश्रितौ ।
विवखानय मित्रश्च जठरे संव्यवस्थितौ ॥
पूषा च पापयज्मा च हस्तयोर्मैत्रिगन्धर्वे ।
तथैवासुरशोषौ च वामपार्श्वे समाश्रितौ ॥
पार्श्वे तु दक्षिणे तद्वाङ्गतयः सद्यश्चतः ॥
उर्वोऽयंमानुषौ ज्ञेयौ जान्मोर्गन्धर्वपुत्रौ ।
जङ्घयोर्मृगसुग्रीवौ स्निग्धौ दौवारिको नृगः ॥
जयः शक्तस्तथा मेघे पादयोः पितरस्तथा ।
मध्ये नवपदो ब्रह्मा हृदये तु स पूज्यते ॥
चतुःषष्टिपदो वास्तु प्रासादे ब्रह्मणः स्मृतः ।
ब्रह्मा चतुष्टयदक्षत् कोणैर्व्यक्तपदास्तथा ॥
बहिःकोणेषु चाष्टौ तु वाङ्गाश्चोभयतः स्मृताः ।
विंशतिर्हिपदास्तेषां चतुःषष्टिपदे स्मृतः ॥”
हयग्रीवे ।

“वास्तुजं स्रजयेत् प्राज्ञः श्वेताम्बरधरः शुचिः ।
श्वेतगन्धानुलिप्ताङ्गः सन्ध्यालङ्कारभूषितः ॥
चतुःषष्टि तु प्रासादे एकाग्रोत्तिपदे गृहे सदा ।
चतुरस्रीकृते चैव अष्टधोभयभाजिते ॥
कोणरेखां ततो दत्त्वा सुरभागान्स्तु कल्पयेत् ।
शिवः कोणाहंतो ज्ञेयः पर्जन्याः पदसंस्थितः ॥
हिपदस्यो जयो ज्ञेयः सुरेशश्चैकपादिकः ।
भास्करस्तु पदे ज्ञेयो हिपदः सख्य इत्यतः ॥
भृशः पदस्यो विज्ञेयो योमश्चैव पदाहङ्गः ।
हुताशनः पदाहङ्ग पूषा च पदसंस्थितः ॥
वितथो हिपदस्यश्च पदेकश्च गृह्यस्तथा ।
वैवस्वतः पदेकस्यो गन्धर्वो हिपदस्थितः ॥
भृङ्गश्चैकपदो ज्ञेयो नृगश्चाहङ्गपदे स्थितः ।
पितरचाहंतो ज्ञेयाः पदे दौवारिकस्तथा ॥
सुग्रीवश्च पदे ज्ञेयो लोकेशः पुष्यदन्तकः ।
यादस्याम्यतिरेकस्यो चासुरस्तु हि संस्थितः ॥
शोषश्चैकपदे ज्ञेयो ह्यहङ्गः पाप इत्यतः ।
रोगश्चाहङ्गपदे ज्ञेयो नागश्चापि पदे स्थितः ॥
सुखाश्च हिपदे ज्ञेयो भस्माटः पदसंस्थितः ।
यज्ञेश्वरः पदे ज्ञेयो नागस्तु हिपदे स्थितः ।
पदस्या श्रीमहादेवो अदितिश्चाहङ्गस्थितः ॥
आपो ज्ञेयास्तु पदगा वनो हिपदसंस्थितः ॥
चतुष्टयदक्षो विज्ञेयस्त्वयंमा पूर्णमध्यगः ।
सविता तु पदे ज्ञेयः सावित्री च पदे स्थिता ॥
ततो विवखान् विज्ञेयश्चतुष्टयपदे स्थितः ।

इन्द्रश्चान्नो जयश्चैव एकैके संव्यवस्थिताः ॥
मित्रश्चतुष्टयदक्षश्च पश्चिमे तु संव्यवस्थितः ॥
रुद्रः पदेकसंस्थो वै यज्मा वैकपदे स्थितः ।
धराधरश्च विज्ञेयो ह्युत्तरे च चतुष्टयदः ।
चतुर्मुखश्चतुष्टयस्यो मध्ये ज्ञेयः प्रजापतिः ॥”
अथ वास्तुपूजा । मात्स्ये ।
“अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रासादविधिनिर्णयम् ।
वास्तौ परीक्षिते सन्ध्यावास्तुदेहविचक्षणः ॥
वास्तुपूजमनं कुर्व्यात् पूर्वमेव विचक्षणः ।
एकाग्रोत्तिपदं लिख्य वास्तुमध्ये तु पिटकेः ॥
होमस्त्रिमेखले कार्यः कुक्के हस्तप्रमाणके ।
यवेः कृष्णतिलैस्तद्वत् समिद्धिः क्षीरदक्षिणे ॥
पात्राग्रेः खादिरैश्चापि मार्गोद्वरसम्भवेः ।
कुशदूर्वाभयेष्वापि मधुसर्पिःसमन्वितेः ॥
कार्येऽस्य पञ्चभिर्विस्त्रैर्विस्त्रवैर्नैरथापि वा ।
होमान्ते भस्त्रभोज्यैश्च वास्तुदेशे नलिं हरेत् ॥
तद्वाङ्गिषेनैवेद्यमिदं दद्यात् क्रमेण तु ।
ईशकोट्ये हुताग्रस्तु शिखिने विनिवेदयेत् ॥
ओदनं सफलं दद्यात् पर्जन्याय हुतान्वितम् ।
जयन्ताय ध्वजं पीतं पेटं क्रुमैश्च संयजेत् ॥
इन्द्राय पञ्च रत्नानि पेटकं कुलिशं तथा ।
वितानकश्च सूर्याय धूर्जं रत्नं तथैव च ॥
सखाय हुतगोधूमं मत्स्यान् दद्याद्भृशाय च ।
शङ्खुर्ग्रीवान्तरीचाय दद्याच्छकुचं वायवे ॥
पूष्ये जाजास्तु दातव्या वितथे चणकोदनम् ।
गृह्यस्तथाय मन्त्रं यमाय पिशितौदनम् ॥
गन्धौदनश्च गन्धर्वे भृङ्गे मेघस्य श्रेष्ठकम् ।
नृगाय वावकं दद्यात् पितृभ्यः क्षशरा मताः ॥
दौवारिके दन्तकाष्ठं पेटं कृष्णं नलिं तथा ।
सुग्रीवे पूषकं दद्यात् पुष्यदन्ताय पायसम् ॥
कुशस्तम्बेन सहितं दद्यात् पञ्चश्च वायवे ।
पेटं क्षिरस्तथा दद्यादसुराय सुरा मता ॥
हुतौदनं च शोषाय गोधां वै पापयज्मणे ।
हुतलक्ष्मणकां रोगाय नागे पुष्यं पलाञ्चि-
तम् ॥

सर्पिर्मन्त्राय दातव्यं सुग्रीवेनमतः परम् ।
भस्माटाय ततो दद्यात् सोमाय हुतपायसम् ॥
सर्पाय पेटं प्राणकामदित्यै लोपिकास्तथा ।
दित्ये तु पूरिकां दद्यात् इत्येवं बाह्यतो बलिम् ॥
क्षीरमापाय दातव्यमापवत्साय वै दधि ।
सवित्रे लक्ष्मणकान् दद्यात् समरीचान् कुशौ-
दनम् ॥

सवितुर्गृहपूजां जयाय हुतचन्दनम् ।
विवस्वते तथा दद्यात् रक्तचन्दनपायसम् ॥
हरितालीदनं दद्याद्विनाय हुतचण्डनम् ।
हुतौदनश्च मित्राय रुद्राय हुतपायसम् ॥
आमं पक्वं तथा मांसं देयं स्थाम्राज्ययज्मणे ।
पृथ्वीधराय मांसानि कुशाक्षाय च दापयेत् ॥
स्रजकौराजं संस्थादयंको सन्ततः क्रमात् ।
नमस्कारान्तायुक्तेन मनस्य पुनरेव च ॥
पञ्चगव्यं यवाञ्चैव तिलाक्षतहविषस्तु ।
भस्त्रं भोज्यश्च विविधं ब्रह्मणे विनिवेदयेत् ॥